

ESETTANULMÁNY

Korrekción csoport

Módszertani nap

2006-01-17

Az esettanulmány szerzője:
Pintér Zsuzsanna

Munkánk célja, hogy a növendékek úgy hagyják el az intézetet, hogy birtokában legyenek azoknak az alapvető szociális készségeknek, amelyek szükségesek a bűnismétlés elkerüléséhez, javuljanak munkaerő piaci esélyeik és a társadalom hasznos tagjává válhassanak.

Esetismertetés

A növendék, F. Márton született 1988-ban, 2004. Április 6-án került az intézetbe. A Z-i VB. 2004.ápr.6-án kelt ítélete: 3 év Javítóintézeti nevelés az előzetesben töltött idő beszámításával. Folyamatban lévő ügye nincs. Iskolai végzettsége bekerüléskor általános iskola 4 osztálya.

A növendék előélete:

A szülők kiskorában elváltak, öt és három idősebb testvérét (30,23,22 évesek) édesanyja kezdetben egyedül nevelte, majd élettársi kapcsolatot létesített, ez a kapcsolat ma is tart. Édesanyjával és nevelőapjával jó a kapcsolata. Óvodába nem járt, az általános iskola négy osztályát T-n végezte el. Az 5.osztályban megbukott, utána nem járt iskolába. Szülei szeretettel nevelték, talán túl engedékenyek voltak vele. Nem ellenőrizték mit csinál szabadidejében. Az iskola helyett a barátokkal „lógott”, kisebb bűncselekményeket követtek el. A sorozatos balhék és az iskolakerülés miatt 2000-ben védelembe vették, mivel a helyzet nem javult 2001-ben átmeneti nevelésbe került. Nevelési helyéül a Sz-i Gyermekvédelmi Központot jelölték ki. Az intézetből rendszeresen megszökött, iskolába ott sem járt, bűncselekményei szaporodtak, ezért 2002-ben áthelyezték a Z-i Speciális Gyermekotthonba. Magatartásán ott sem tudtak változtatni, 2003-ban újabb, súlyos bűncselekményt követett el ezért 2003- június 10-én előzetes letartóztatásba került –2004-04-06-ig – intézetünkbe szállításáig.

Intézeti élete:

Az intézetben elvégzett pszichológiai vizsgálat mentálisan súlyos retardációt mutatott nála. Meglassult gondolkodása miatt nehezen kooperál. Az általános ismeretek hiány fokozta a hátrányosnak mutakozó képet.

Beilleszkedése a Befogadó csoportba nem volt zökkenőmentes.

Az apja 2004-ben súlyos betegségben elhunyt, temetésére eltávozásra engedték, arról időben és rendben visszatért.

2004-05-17-én a Korrekció I. csoportba lett kihelyezve. A csoport és az intézet szabályait nehezen akarta elfogadni, gondok voltak az alapvető együttéléssel, és a viselkedési normákkal, de a személyi higiénája sem volt megfelelő. Társaival folyamatos konfliktusban állt, a rábízott feladatokat pl.: takarítás, ruházata, környezete rendben tartása, nem végezte el csak többszöri figyelmeztetésre.

A vele kapcsolatban lévő felnőtteket megpróbálta kijátszani, manipulálni. Ehhez édesanyja kezdetben partner volt, mindent megpróbált, hogy eltávozásra mehessen (keresztelő, távoli családtag temetés, stb.).

Az általános iskola 5.osztályába lett beiskolázva, tanulmányi eredménye változó. A tanulásban sok segítséget igényelt. Órai viselkedése miatt többször részesült osztályfőnöki és szaktanári figyelmeztetésben. Délelőtti foglalkoztatása az udvaros csoportban történt.

2004 decemberében az ideiglenes elbocsátását nem javasoltuk, magatartási okok miatt mivel az általános iskola befejezését csak az intézetben láttuk biztosítottnak.

Magatartásával folyamatosan problémák voltak úgy a csoportban, mint az iskolában és a munkahelyen. Igyekszik együttműködni a felnőttekkel, társaival azonban nem találja meg a megfelelő hangot, ezért nem fogadták be. Rendszeresek voltak a konfliktusok, amelyeket gyakran ő kezdeményezett. A felmerülő problémákat csoportos és egyéni beszélgetések alkalmával megbeszéltük, a büntetéseket csoporton belül oldottuk meg. Többször előfordult, hogy eltávozásra javasoltuk, de rossz magatartása miatt nem mehetett. 2004 decemberében csökkentett idejű téli szabadságra engedték csak el, arról időben tért vissza.

2005 márciusában súlyos fegyelemsértést követett el, ezért 3 hétre a Zárt csoportba helyezték.

2005. május: az általa provokált verekedés miatt ismét a Zárt részlegbe lett helyezve.

2005 júniusában befejezte az általános iskolát, jó eredménnyel.

A sorozatos problémák és fegyelemsértések miatt nem engedték nyári szabadságra.

Szeptemberben beiskoláztuk a festő szakképzésbe. Kezdeti lelkesedése hamar alábbhagyott, bár mestere - Szántai János - szerint jó képességű, minden adottsága meg van hozzá, hogy elvégezze a szakmát, mégis felmerült a kérdés, folytathatja-e a tanulást, mert nagyon szélsőséges a viselkedése. Sok beszélgetés és biztatás eredményének köszönhetően megtalálta helyét a szakképzésben. **Kilenc hónap** után 2005 szeptemberében engedték ismét rövid (3 nap) eltávozásra.

A kezdeti kudarcok után sikerélményei vannak a gyakorlat során is. Mestere meg van elégedve a szakképzésben nyújtott teljesítményével, magatartásával.

Személyi higiéniája és tanulmányi eredménye javult, a konfliktusok is ritkultak. A csoportban megtalálta helyét sikerült beilleszkednie, társai is elfogadták. Iskolai teljesítménye jó, rendszeresen készül az órákra, magatartásával az iskolában nincs probléma. Gondolkodásmódja sokat változott, reális tervei vannak jövőjével kapcsolatban.

A jó irányú változást figyelembe véve 2005 decemberében először engedték teljes karácsonyi szabadságra és az iskola által javasolt jutalomnapokat is megkapta. Szabadságát családi körben töltötte, arról időben és rendben visszatért.

2006 január 10-én megtartott havi értékelő foglalkozáson munkája és magatartása alapján Marcit harmadik időszakosnak soroltuk be.

A növendék szociokulturális környezete, családi háttere:

Ahhoz, hogy munkánk eredményes legyen mindenképpen ismernünk kell azt a közeget ahonnan a növendék kikerült és ahová ítélete letöltése után visszakerül.

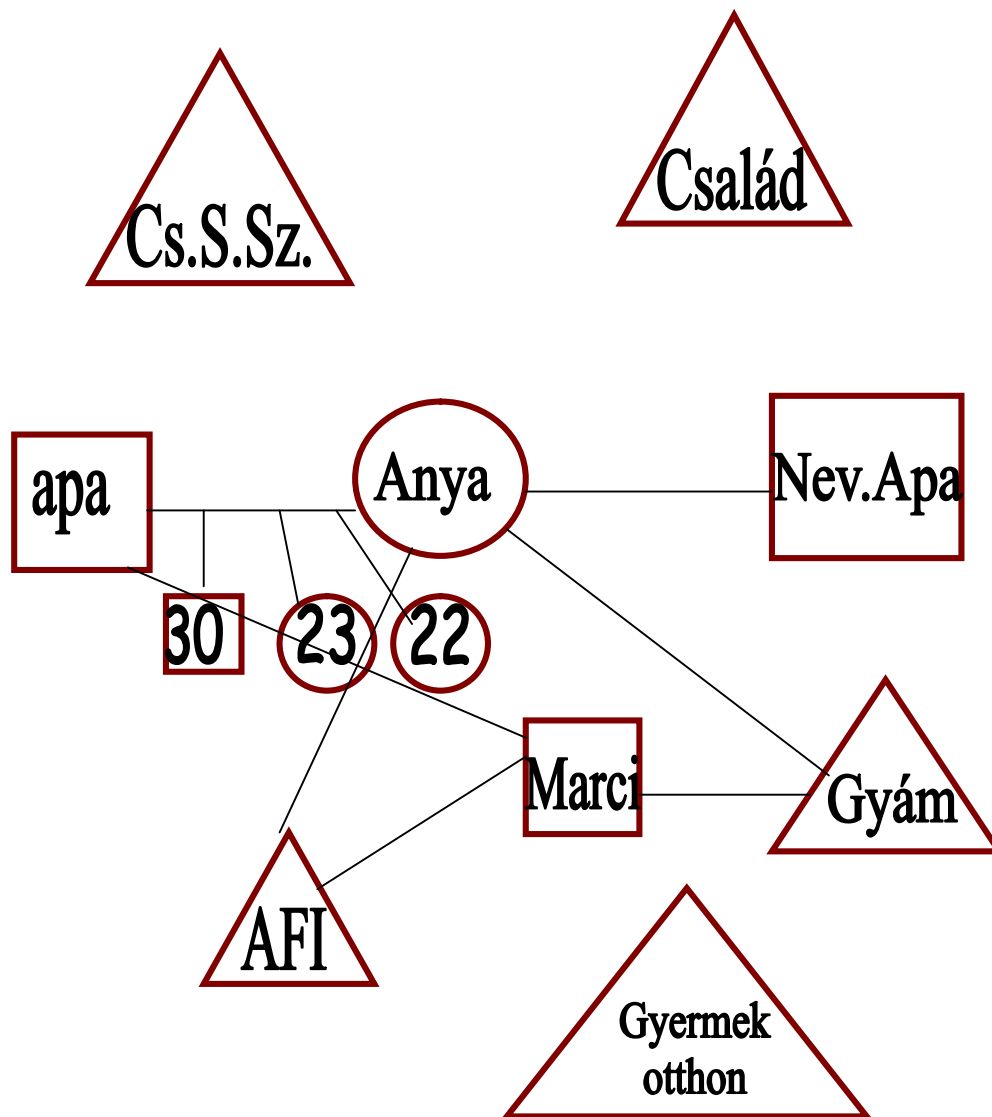
A kitűzött célok megvalósításában támogatókra találtunk a növendék szűkebb családjában. A szülők rendszeresen dolgoznak, nem segélyekből élnek, így jó példát mutatnak. Saját tulajdonú házzal rendelkeznek, amit igyekeznek komfortosabbá, modernebbé tenni.

Az édesanya a nevelőapa és a gyám (Sz. A.) részéről megkaptunk – a lehetőségekhez képest – minden támogatást.

Az édesanya a kezdeti bizalmatlanság után maximálisan együttműködik velünk, ez nagyban megkönnyítette munkánkat. Rendszeresen látogatják, vagy telefonon érdeklődnek utána, olyankor tájékoztatjuk a fiú magatartásáról, tanulmányi eredményéről. Jó

kapcsolatban vagyunk gyámjával, aki havonta látogatja az intézetben vagy telefonon érdeklődik utána, szabadság alatt szüleinél kereste fel.

Kapcsolati háló felrajtolásával betekintést kapunk a működő – vagy hiányzó – támogató rendszerekről, a család életét segítő, kontroláló intézményekről, személyekről.

Testvéreivel a kapcsolata lazább, az intézetben nem látogatják. Ők már saját családdal rendelkeznek így ritkábban találkoznak, segítséget sem igazán jelentenek

A természetes támaszok közül csak az anya testvérével van kapcsolatuk, így nagyon hiányzik a tágabb családi, rokoni háló.

Új erőforrást jelent a J-i Családsegítő Szolgálat. Sikerült rövid idő alatt jó kapcsolatot kiépíteniük a családdal., a növendéknek és a szülőknek egyaránt segítségére lehet.

A területi Gyámhivatal és a TEGYESZ támogatást és egyben kontrollt jelent a családnak.

A Javítóintézet szigorúbb kontrollt, de egyben útmutatást is jelent elsősorban a növendéknek, de a családnak is.

Közös munkánk menete:

A nevelési területek közül a tanulás prioritását hangsúlyozzuk, ezért az itt töltött idő alatt célunk volt, hogy befejezze az általános iskolai tanulmányait, illetve legalább egy szakmát kitanuljon.

Munkánkat az intézet pedagógiai programjához igazítottuk, az abban megfogalmazott szempontrendszer alapján állítottuk össze a személyre szabott követelményeket.

A növendékek – közöttük ő is – nem a megszokott, közös társadalmi értékrenddel érkeznek az intézetbe.

- Ezért az első feladatunk volt az intézet és a csoport normáinak megismertetése, elfogadtatása, belsővé tétele.
- Az elvárt és megkívánt magatartás ismertetésével meghatároztuk a csoportban az együttműködés módját.
- A vele szemben támasztott követelményeket, feladatokat úgy fogalmaztuk meg, hogy tisztában legyen a tennivalókkal, a feladatok céljával.
- Világossá tettük számára, hogy együtt kell dolgoznia a kitűzött célok elérése érdekében.
- Rendszeresen kapott visszajelzést teljesítményéről, magatartásáról, így tudta, hogy mit várunk el tőle, miben van szüksége segítségre.
- Igyekeztünk mindig nyílt és érthető elvárásokat támasztani vele szemben, mindig csak nagyon rövidtávú célokat tűztünk ki,

pl.: - takarítás, saját ruházat rendben tartása - napi többszöri ellenőrzése,

- személyi higiénia javítása- rendszeres ellenőrzés,
 - tanulmányi eredmény javítása – rendszeres beszámoltatás,
 - lecke felmondás, iskolai-,
 - munkahelyi magatartás ellenőrzése.
- Rendszeresen konzultáltunk a tanárokkal, osztályfőnökökkel - Subáné Halmos Éva, Szokodi Zoltán – és a szakokkal.
- Minden alkalommal vele is megfogalmaztattuk a felmerült problémákat, és a kiküszöbölésükhöz vezető utat is ő határozta meg.
- A határidők és a feladatok ellenőrzésében következetesek voltunk.
- A magatartási problémákról minden esetben tájékoztattuk az éjszakai felügyelőket és a szakokat.

Munkánk során fellépő problémák:

Céljaink megvalósítása közben gyakran találtuk szembe magunkat a növendék érdektelenségével, passzivitásával. Komoly feladatot jelentett a motiváció felébresztése és fenntartása.

Visszahúzó erő volt egy-egy csoporttársa vagy a csoport többi tagjának negatív befolyása.

Munkánk során előfordult, hogy szükségünk lett volna pszichológus és – mentális retardációja miatt – gyógypedagógus segítségére, legalább a kezdeti és néhány problémás időszakban.

Nem segítette munkánkat a T-i Polgármesteri Hivatal passzív viselkedése. Pl.: A szabadság előkészítése során ki sem mentek a családhoz, csak kategorikusan elzárkóztak az együttműködés elől.

Összegzés:

A növendék kezdetben meglehetősen kezelhetetlen volt. Együttműködése ideig-óráig tartott csak, majd visszalépett a saját öntörvényű világába. Nagyon összehangolt munka eredményeként a vele szemben támasztott követelményeket lassan teljesítette. A kitűzött célokat kis lépésekben ugyan, de sikerült megvalósítani. Mivel még nem lezárt esetről van szó egyelőre „csak” egy jó irányba tartó változásról, fejlődésről beszélhetünk. Bízunk abban, hogy ez az irány nem torpan- vagy változik meg és júniusban sikeres szakmunkásvizsgát fog tenni. Addig is szükségesnek tartjuk a folyamatos együttműködést az intézeten kívüli támogatókkal, segítőkkel :szülőkkal, gyámmal, családgondozóval.

Felmerülő kérdéseink:

- Mi az amit önök/ti másként csináltak/tatok volna?
- Milyen egyéb célokat jelöltek/tetek volna ki, és azokat hogyan valósítottátok volna meg?
- Milyen külső és belső segítséget lehetne még mozgósítani ezzel az esettel- vagy a későbbiekben más növendékekkel kapcsolatban?

Esetismertető: Pintér Zsuzsanna.

Aszód, 2006-01-12